

övfüggőre erősítve két kengyeles fibula, díszkulcs, tű, a láb mellett kis csatok, a sír végében olló és fésű. A germán temetkezési és ékszerveleti hagyománytól eltérő egy kis mélységű sírba eltemetett, bronz karpereces nő. A kerámiában továbbra is a kézzel formált, bevagdalt díszű, széles szájú bikónikus tálak és a behúzott peremű fazekak az uralkodóak. Említésre méltó egy jól korongolt, rácsmintás díszű besímitott kiöntőcsöves korsó.

Az *avar kori* objektumok között a legnagyobb egy 3,5 m mély munkagödör volt, ezenkívül három kemence, egy tüzelőhely, egy árokészlet és több cölöplyuk tartozik a korszakhoz. A két késő avar kemencében a 8. századi lassú korongon készült kerámia mellett a finoman iszapolt sárga kerámia töredékei is előkerültek. Egyes edénytöredékek már a 9. századra keltezhetők.

A *rézkori* badeni kultúrához tartozó objektumok között csak néhány volt munkagödör, nagy részük azonban méhkas alakú tárolóverem egységes betöltéssel és kevés leletanyaggal. Két kisméretű *bronzkori* objektum tele volt a kispostagi kultúrához tartozó kerámiával.

Munkatársak: Skriba Péter, Tatár Árpád, Pap Csilla, Tóth Judit, Vukics Adrien, Sonja Schmutzler, Michael Schneider, Isabel Salt, Kassa Szilvia, Nékám Szandra, Tóth Nóra, Schwarz Dávid, Horváth Eszter, Soós Eszter, Szöllősi Szilvia, Masek Zsófia, Bollók Ádám, Bíró Ádám.
BELÉNYESY KÁROLY – UTA VON FREEDEN – VIDA TIVADAR

370. Szőce, Határi-földek

(Vas megye) U

2006 őszén a területen működő bányában edénytöredékek kerültek elő. Október 16-án Frankovics Tibor a Göcseji Múzeum osztályvezetője, majd október 31-én magam végeztem helyszíni szemlét. Már 2004 novemberében hatástanulmányt készítettünk a bányáról, amelyben megállapítottuk, hogy újkőkori lelőhely van a területen. A bányatulajdonos megmutatta a lelőhelyet a bánya DNY-i sarkában. A humuszoláskor bizonyosan megbolygatták a telepet, majd már a mélységi kavics kitermelése során bolygattak meg egy hatalmas és mély gödröt, amelyből rengeteg kerámia került elő. Ezek most is a megbolygatott betöltésben és a felszínen heverték: csőtálat, ép tálszerű átlyukasztott talpú úgynevezett mécses is gyűjtöttünk. A leletanyag a lengyeli kultúra hagyatéka. Az újkőkori telep DDNy felé terjedhet még ki, annak az É-i szélét pusztíthatták most el részben.

ILON GÁBOR

371. Szőkedencs, a „KÁP4” jelű olajkút

(Somogy megye) Ő

2006. október 12-én régészeti szakfelügyeletet láttunk el a „KÁP4” jelű olajkútfúrás helyszínén. A kútkörzet területén a humuszolás megkezdése előtt három kutatószelvényt húztunk, nagyjából a létesítmény tengelyével párhuzamosan. Egy 47×2 m-est, kb. K–Ny-i irányban, két másik árkot kb. É–D-i irányban, 30–35 m hosszan,

és szintén 2 m szélességben. A szelvényekben összesen 13 jelenséget figyeltünk meg, közülük 7 tartalmazott csekély őskori leletanyagot (többségükben egy-egy darab cseréptöredéket), a többi üresnek, illetve természetes talajelváltozásnak bizonyult. Egy esetben folt nélkül találtunk közvetlenül a 40–50 cm-es tőzegréteg alatt nagyobb mennyiségű edénytöredéket, kb. 4,5 m²-en szétszórva (6. sz. objektum). A szakfelügyelet közben környezetvédelmi szakemberek talajmintát vettek.

Összefoglalóan megállapítható, hogy az igénybe venni kívánt területen eddig ismeretlen őskori lelőhelyet találtunk, amely gyakorlatilag a telek Ny-i felén kezdődhet, és súlypontja Ny felé, már a kútkörzeten kívül található. A lelőhely Ny-i határát nem tudtuk pontosan meghatározni.

KÖLTŐ LÁSZLÓ

372. Taksony, MOL 1. sz. lelőhely

(Pest megye) Ő, I

2006. március 14. és április 2. között megelőző feltárást végeztünk a Százhalombatta–Tiszaújváros MOL távvezeték nyomvonala által érintett lelőhelyen. Az itt feltárt 1217 m² területen összesen 21 régészeti objektum került elő, amelyek közül 8 őskori, 13 objektum pedig ismeretlen korú. A lelőhely szórta elhelyezkedő, főként sekély gödrökből és árkokból állt.

Munkatársak: Hornok Péter, Varga Sándor régészek, Gyergyádes Tibor, Barta Gábor technikusok.

GALLINA ZSOLT

373. Tapolca, Arany János utca

(MRT 1. k. 49/1–2 lh.)

(Veszprém megye) Kö, Ú

2006. szeptember 18–22. között szennyvízcsatornázást megelőző régészeti feltárást végeztünk az Arany János utcában. A 22. sz. előtt melléklet nélküli, csontvázas középkori sírt; a 20. sz. előtt középkori mészegető kemencét valamint újkori (19–20. sz.) pincét; a 26/1 sz. előtt újkori (18–20. sz.) beásást leletanyaggal és kiszedett fal helyét találtuk.

A feltárt területen az eredeti sziklafelszín átlagosan 0,8 m mélyen kezdődött. A felette lévő rétegek jó részét a többszörösen ismétlődő útépitésekkel erőteljesen megbolygatták. Így a régészeti szempontból érdekes, bolygatatlan réteg átlagosan mindössze 0,4 m vastag, helyenként még ennél is vékonyabb. Ez a réteg legjobban az r. k. plébániatemplom mögötti részen kopott le, pusztult el. Ez az oka, hogy a templom körüli középkori temetőnek több sírja nem került elő.

RAINER PÁL

374. Tarhos, Gyepesi-átkelő

(MRT 10. k. 11/26 lh.)

(Békés megye) B

2006. szeptember 7. és november 11. között régészeti kutatást végeztünk a lelőhelyen, mely a Csík-ér